

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST

REZOLUCJA ⁽¹⁾

w sprawie zaangażowania się w ściślejsze partnerstwo między UE a wschodnioeuropejskimi krajami partnerskimi za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020

(2015/C 315/01)

ZGROMADZENIE PARLAMENTARNE EURONEST,

- uwzględniając akt ustanawiający Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest z dnia 3 maja 2011 r.,
 - uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w Wilnie w dniach 28–29 listopada 2013 r.,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie oceny i wyznaczenia priorytetów w stosunkach UE z państwami Partnerstwa Wschodniego ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 20 marca 2013 r. zatytułowany „Europejska polityka sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa”,
 - uwzględniając rezolucję ustawodawczą Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Instrument Sąsiedztwa ⁽³⁾,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. zatytułowaną „Europejska polityka sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa. Stanowisko Parlamentu Europejskiego w sprawie sprawozdań za rok 2012” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa i jej wymiaru wschodniego oraz dotyczące Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżanu, Republiki Białorusi, Gruzji, Republiki Mołdawii i Ukrainy,
 - uwzględniając wspólne stanowisko Unii Europejskiej i Republiki Armenii uzgodnione dnia 29 listopada 2013 r. w Wilnie przez wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych oraz Edwarda Nalbandiana – ministra Armenii ds. polityki bezpieczeństwa i spraw zagranicznych,
- A. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie powołano w 2009 r. w ramach wspólnego projektu Unii Europejskiej i jej wschodnioeuropejskich partnerów, a jego celem jest przyspieszenie ich stowarzyszenia politycznego i pogłębienie integracji gospodarczej w oparciu o wspólne interesy, zobowiązania, odpowiedzialność i współodpowiedzialność;
- B. mając na uwadze, że państwa uczestniczące w Partnerstwie Wschodnim wzajemnie zobowiązały się do poszanowania podstawowych wartości, demokracji, praw człowieka, praworządności, dobrego sprawowania rządów i poszanowania zasad gospodarki rynkowej i zrównoważonego rozwoju;

⁽¹⁾ Przyjęta dnia 17 marca 2015 r. w Erywaniu, Armenia.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0229.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0567.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

- C. mając na uwadze, że chociaż szczyt Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w listopadzie 2013 r., wyróżnił się kilkoma osiągnięciami, nowymi porozumieniami i dokonaniem postępów w kierunku zacieśnienia stosunków, to nie był pełnym sukcesem ze względu na decyzje niektórych krajów partnerskich o niezawieraniu układów o stowarzyszeniu z UE mimo zakończenia negocjacji z powodzeniem;
- D. mając na uwadze, że decyzja prezydenta Ukrainy ogłoszona na szczycie w Wilnie wywołała masowe protesty na Majdanie, po których w 2014 r. na Ukrainie doszło do serii dramatycznych wydarzeń – w szczególności fali demonstracji, których skutkiem była śmierć setek Ukraińców w lutym, nielegalna aneksja Krymu przez Rosję w marcu oraz z nadejściem wiosny wybuch i eskalacja nowego konfliktu we wschodniej Ukrainie, w tym bezpośrednia obecność militarna Federacji Rosyjskiej i jej wsparcie dla sił separatystycznych, co spowodowało ponad 6 000 ofiar śmiertelnych;
- E. mając na uwadze, że UE oraz Gruzja, Mołdawia i Ukraina podpisały, a następnie ratyfikowały dwustronne układy o stowarzyszeniu, w tym pogłębione i kompleksowe strefy wolnego handlu (DCFTA), mimo bezpośredniej politycznej, militarnej i gospodarczej presji wywieranej przez Federację Rosyjską;
- F. mając na uwadze, że UE i Białoruś rozpoczęły negocjacje dotyczące ułatwień wizowych i umów o readmisji, co umożliwiła promowanie kontaktów między ludźmi; mając jednak na uwadze, że wznowienie dialogu politycznego i gospodarczego między UE i Białorusią będzie zależec od bezwarunkowego uwolnienia wszystkich pozostałych białoruskich więźniów politycznych oraz ich pełnej rehabilitacji w odniesieniu do ich praw politycznych i obywatelskich;
- G. mając na uwadze, że wszystkie kraje partnerskie oprócz Białorusi muszą mierzyć się z ruchami separatystycznymi i sporami terytorialnymi, w które Rosja jest bezpośrednio zaangażowana lub w ramach których wywiera znaczny wpływ;
- H. mając na uwadze, że na terytorium Gruzji i Mołdawii powstały nielegalne reżimy separatystyczne; mając na uwadze, że Półwysep Krymski w obrębie Ukrainy został zaanektowany przez Rosję, a między separatystami i oficjalnymi siłami Kijowa nadal dochodzi do starć zbrojnych w południowo-wschodniej Ukrainie;
- I. mając na uwadze, że dostęp do unijnego rynku, a także do rynków sąsiadujących krajów euroazjatyckich, w szczególności Rosji, ma kluczowe znaczenie dla krajów partnerskich i ich gospodarek; mając na uwadze, że niektóre sektory przemysłu krajów partnerskich wciąż polegają na łańcuchach produkcyjnych stworzonych za czasów byłego Związku Radzieckiego, w związku z czym są gospodarczo powiązane z Federacją Rosyjską; mając na uwadze, że rozszerzenie unii celnej Federacji Rosyjskiej, Kazachstanu i Białorusi na inne kraje partnerskie i Euroazjatycką Unię Gospodarczą nie powinno być postrzegane jako projekty konkurencyjne w stosunku do gospodarczej części Partnerstwa Wschodniego dopóty, dopóki kraje partnerskie mogą swobodnie decydować, do której organizacji dołączyć; mając na uwadze, że należy poczynić starania w celu poprawy współpracy i sprawić, aby te dwa obszary gospodarcze były ze sobą kompatybilne, by kraje Partnerstwa Wschodniego mogły w pełni wykorzystać ich potencjał;
- J. mając na uwadze, że w kwietniu i lipcu 2014 r. UE wprowadziła środki ograniczające wobec Rosji i rozszerzyła je we wrześniu 2014 r. w celu promowania zmiany awanturnych i agresywnych działań Rosji, które naruszają suwerenność i integralność terytorialną Ukrainy oraz destabilizują jej terytorium na wschodzie;
- K. mając na uwadze, że w sierpniu 2014 r. w odwecie za unijne środki ograniczające i podpisanie układów o stowarzyszeniu Rosja zdecydowała się nałożyć embargo na produkty rolne i spożywcze z UE, innych krajów zachodnich i niektórych krajów partnerskich;
- L. mając na uwadze, że 2014 r. był pierwszym rokiem obowiązywania odnowionych ram programowych i finansowych dotyczących wdrażania europejskiej polityki sąsiedztwa UE, w szczególności jej wschodniego wymiaru, do 2020 r.;

Budowanie na bazie pierwszych osiągnięć Partnerstwa Wschodniego w celu otwarcia nowych perspektyw na okres 2014–2020

1. podkreśla, że od momentu jego stworzenia w 2009 r. Partnerstwo Wschodnie przyniosło wiele konkretnych i mierzalnych osiągnięć, które były obustronnie korzystne dla społeczeństw UE i krajów partnerskich i które znalazły odzwierciedlenie w wielu porozumieniach na różnych szczeblach współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej, która może zostać znacznie ulepszona pod warunkiem zapewnienia wystarczającego wsparcia przez wszystkie zaangażowane strony;

2. z zadowoleniem przyjmuje to, że uczestnicy szczytu w Wilnie ponowili swoje pierwotne zaangażowanie na rzecz przestrzegania zasad Partnerstwa Wschodniego, tj. przede wszystkim praworządności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz demokracji; podkreśla, że należy przestrzegać tych zasad;
3. podziela pogląd uczestników szczytu w Wilnie, że każdy partner powinien niezależnie dokonywać suwerennego wyboru zakresu swoich zamierzeń i celów, które pragnie osiągnąć w swoich stosunkach z UE i w ramach Partnerstwa Wschodniego zgodnie z zasadą zróżnicowania; w tym względzie przypomina, że Partnerstwo Wschodnie to dobrowolne przedsięwzięcie, w ramach którego szanuje się suwerenne wybory państw uczestniczących i intensyfikuje się ich stosunki i które powinno w odniesieniu do stabilności i dobrobytu przynieść korzyści tym państwom, a także całej Europie;
4. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie układów o stowarzyszeniu, w tym DCFTA, między UE i Ukrainą, Mołdawią i Gruzją; wzywa do szybkiej ratyfikacji tych układów przez państwa członkowskie UE; podkreśla znaczenie wdrażania wszystkich części układów i przyjmowania odpowiednich reform we wszystkich istotnych dziedzinach w celu uniknięcia dumpingu socjalnego i środowiskowego; wzywa wszystkie strony do kontynuowania reform zgodnie z programem stowarzyszeniowym i wzywa Komisję Europejską oraz państwa członkowskie UE do oferowania wsparcia w przeprowadzaniu tych reform; zachęca państwa członkowskie UE do podzielenia się ich bogatym doświadczeniem w tworzeniu systemów demokratycznych i przeprowadzaniu reform w oparciu o poszanowanie podstawowych wartości i praworządność, w szczególności zachęca do tego te państwa członkowskie, które mogą opierać się zarówno na swoim doświadczeniu w integracji z UE, jak i na swoich bliskich stosunkach z krajami partnerskimi; wzywa rządy krajów partnerskich, które ratyfikowały układy o stowarzyszeniu, w tym DCFTA, z UE do zorganizowania publicznych debat i kampanii informacyjnych, w tym na szczeblu lokalnym, uwzględniając aktywne zaangażowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym krajowych platform Forum Społeczeństwa Obywatelskiego, ponieważ dokładne zrozumienie treści i znaczenia układów ma nadrzędne znaczenie dla ich sukcesu;
5. potępia bezpośrednią i pośrednią agresję militarną Rosji we wschodniej Ukrainie i nielegalną aneksję Krymu w odpowiedzi na suwerenną decyzję Ukrainy o pójściu dalej w kierunku Europy; wzywa Federację Rosyjską do poszanowania uznanej na arenie międzynarodowej suwerenności Ukrainy, wycofania swoich sił, zaprzestania popierania sił separatystycznych we wschodniej Ukrainie i do poszanowania licznych międzynarodowych, wielostronnych i dwustronnych traktatów, w tym Karty Narodów Zjednoczonych, aktu końcowego KBWE oraz memorandum budapesztańskiego z 1994 r., w których wzywa się do dyplomatycznego rozwiązywania wszystkich kryzysów, a także unikania wszelkich form agresji zbrojnej lub interwencji w innych państwach; wzywa Rosję do zaprzestania wojny informacyjnej, której celem jest wzniecenie nienawiści etnicznej między Rosjanami i Ukraińcami; żąda pełnej współpracy wszystkich stron w ramach dochodzeń dotyczących zestrzelenia samolotu MH17 i podkreśla, że osoby odpowiedzialne za ten czyn powinny stanąć przed sądem; ponadto potępia restrykcje handlowe nałożone przez Rosję na UE i kilka krajów partnerskich; popiera unijne środki ograniczające wobec Rosji i nalega na to, aby obowiązywały dopóty, dopóki Rosja nie wywiąże się z porozumień mińskich lub nie przyjmie konstruktywnego stanowiska w odniesieniu do pokojowego rozwiązania konfliktu we wschodniej Ukrainie; potępia nielegalne, niekonstytucyjne i bezzasadne wybory, które odbyły się na kontrolowanych przez separatystów obszarach Doniecka i Ługańska i są uznawane przez Rosję, co stanowi zagrożenie dla jedności Ukrainy i zagrożenie dla procesu pokojowego; wzywa władze rosyjskie do natychmiastowego uwolnienia Nadii Sawczenko, która została uprowadzona i jest nielegalnie przetrzymywana w Rosji;
6. potępia podpisanie traktatu o sojuszu i partnerstwie strategicznym w dniu 24 listopada 2014 r. między Federacją Rosyjską a Abchazją, a także rosyjskie plany podpisania w 2015 r. traktatu o bliższych stosunkach z regionem Cchinwali, którego mieszkańcy dążą do odłączenia się od Gruzji; podkreśla, że te działania stanowią poważne zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie, zagrażają staraniom na rzecz normalizacji stosunków między Gruzją a Federacją Rosyjską oraz niweczą to, co udało się osiągnąć w ramach międzynarodowych rozmów genewskich; wzywa Federację Rosyjską do poszanowania podstawowych zasad prawa międzynarodowego i integralności terytorialnej Gruzji i do przestrzegania porozumienia o zawieszeniu broni zawartego między Gruzją a Rosją w 2008 r.;
7. podkreśla, że UE ponosi odpowiedzialność za jasne zdefiniowanie perspektyw, które pragnie zaoferować w odpowiedzi na dążenia i europejską orientację krajów partnerskich; ubolewa nad tym, że Rosja dotychczas postrzegala te dążenia i Partnerstwo Wschodnie jako zagrożenie dla jej geopolitycznej strefy wpływów; zauważa, że traktaty o unii celnej i Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej, które weszły w życie w styczniu 2015 r., zawierają projekt integracji gospodarczej ich członków, który nie jest zgodny z układami o stowarzyszeniu i ich częściami handlowymi (DCFTA); wzywa Federację Rosyjską do powstrzymania się od wywierania presji gospodarczej i stosowania gróźb dotyczących bezpieczeństwa i dostaw energii oraz do poszanowania prawa swoich sąsiadów do swobodnego decydowania o swoim politycznym i gospodarczym losie; ponawia swoje wezwanie skierowane do Federacji Rosyjskiej o znalezienie pozytywnego rozwiązania konfliktów przy stole negocjacyjnym;

8. uważa, że stworzenie unii celnej i traktat o Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej zainspirowany ideałami Unii Europejskiej i wchodzący w życie w styczniu 2015 r. mogą mieć korzystne skutki dla krajów uczestniczących tylko dopóty, dopóki Federacja Rosyjska powstrzyma się od zmuszania krajów do przystąpienia poprzez wywieranie presji gospodarczej i groźby dotyczące bezpieczeństwa i dostaw energii oraz umożliwi swoim sąsiadom swobodne decydowanie o swoich politycznych i gospodarczych losach; zauważa, że nowe struktury nie są kompatybilne z układami o stowarzyszeniu i DCFTA, oraz podkreśla konieczność znalezienia sposobów współpracy i komunikacji w przyszłości, ponieważ w każdym przypadku konieczne będzie zapewnienie możliwości handlowych i dobrych stosunków między krajami po obu stronach;
9. zauważa potencjał ENI jako zachętę do większej współpracy z tymi krajami, które jeszcze muszą podpisać układy o stowarzyszeniu z UE, i wzywa do ponowienia starań o porozumienie się z nimi;
10. uważa, że szczyt Partnerstwa Wschodniego, który ma się odbyć w maju 2015 r. w Rydze, powinien wzmocnić Partnerstwo Wschodnie, co należy rozumieć jako umocnienie politycznych i gospodarczych więzi między UE i krajami partnerskim oraz pogłębione i ulepszone stosunki dwustronne i wielostronne między wszystkimi partnerami; wzywa UE i kraje partnerskie do zachowania konsekwencji w realizacji pierwotnej wizji Partnerstwa Wschodniego przy jednoczesnym koncentrowaniu się na wdrażaniu reform, które powodują zmiany w społeczeństwach i pogłębiają więzi między ludźmi z tych społeczeństw;
11. uznaje tworzenie powiązań politycznych, reformy demokratyczne, prawa człowieka i podstawowe wolności, zwiększanie możliwości instytucji publicznych i niezależności sądownictwa, walkę z korupcją, zwiększanie bezpieczeństwa energetycznego i sprzyjanie kontaktom międzyludzkim oraz współpracę w zakresie kształcenia za priorytetowe obszary, w które UE i jej partnerzy powinni włożyć więcej wysiłku i zadbać o efekty na szczycie w Rydze;
12. wzywa UE do bezzwłocznego stworzenia systemów bezwizowych w przypadku podróży krótkoterminowych w odniesieniu do krajów partnerskich, które zobowiązały się do realizacji planów działania dotyczących liberalizacji systemu wizowego i je zrealizowały, jeżeli spełniły one określone warunki; podkreśla znaczenie uruchomienia planów działania dotyczących liberalizacji systemu wizowego w przypadku tych krajów partnerskich, które odnotowały postępy we wdrażaniu umów o ułatwieniach wizowych i readmisji zawartych z UE; podkreśla znaczenie współpracy w zakresie systemów wizowych i partnerstw na rzecz mobilności jako medium umożliwiającego zbliżenie społeczeństw i rozpowszechnienie wśród obywateli poczucia przynależności do społeczności wyznającej te same wartości;
13. podkreśla, że bliższe stosunki między UE a krajami partnerskimi będą zależeć od tego, czy reformy demokratyczne przyniosły wymierne efekty, oraz od jakości norm prawnych, a także pozytywnych zmian w zarządzaniu instytucjami państwowymi oraz odpowiednimi sferami życia politycznego i sądownictwa; zauważa w tym względzie, że w niektórych krajach partnerskich występują godne ubolewania tendencje do konfrontacji między rządem a opozycją; wzywa rządy do powstrzymania się od politycznych kar i wybiórczego wymierzania sprawiedliwości oraz do należytego rozwiązywania konkretnych problemów, które zostały wskazane przez Parlament Europejski, Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka (ODIHR) i inne instytucje międzynarodowe;
14. zaleca, aby UE i kraje partnerskie w programach, które razem opracowują i wdrażają, wypracowały bardziej strategiczne i ukierunkowane na efekty podejście; uważa, że posiedzenia ministerialne powinny być miejscem, w którym omawia się strategię współpracy sektorowej, oraz że platformy Partnerstwa Wschodniego oraz ich panele eksperckie powinny być aktywniejsze w proponowaniu, opracowywaniu i dokonywaniu przeglądów tych strategii;
15. podkreśla znaczenie intensyfikacji programów współpracy i systemów wymiany ukierunkowanych na młodych ludzi, studentów, naukowców i badaczy w ramach Partnerstwa Wschodniego; zauważa z zadowoleniem, że nowe programy unijne w tych obszarach, mianowicie program Erasmus+ oraz działania „Maria Skłodowska-Curie” w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020”, oferują więcej możliwości zwiększania mobilności badaczy oraz stypendia dla młodych ludzi z krajów partnerskich; z zadowoleniem przyjmuje sukcesy pierwszych w historii sesji forum Euronest Scola i Młodych Liderów Partnerstwa Wschodniego, które odbyły się w 2013 i 2014 r., i zaleca, aby sesje tego typu były organizowane regularnie; zachęca ponadto do wprowadzenia wspólnych systemów grantów na rozwój kulturalny i wspólne wydarzenia kulturalne oraz sugeruje, że należy co miesiąc w języku angielskim i językach krajów partnerskich publikować wspólną broszurę, dzięki której rezydenci z krajów partnerskich bezpośrednio poznawaliby Unię Europejską i myśl europejską i która dostarczałaby jasnych informacji o stosunkach tych krajów partnerskich z UE;

Osiągnięcie celów Partnerstwa Wschodniego poprzez wdrożenie nowego Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020

16. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI) na lata 2014–2020, biorąc w pełni pod uwagę wschodni wymiar europejskiej polityki sąsiedztwa, co powinno przynieść konkretną i widoczną poprawę dla mieszkańców tych regionów;
17. wyraża ubolewanie z powodu znacznego zmniejszenia budżetu ENI w porównaniu z pierwotnym wnioskiem Komisji; wzywa do prowadzenia ścisłego dialogu z komisarzem odpowiedzialnym za europejską politykę sąsiedztwa w celu zapewnienia najlepszego wykorzystania skromnych zasobów; uważa, że równowaga między wschodnią a południową częścią ENI, w ramach której 40 % łącznych środków na współpracę przeznaczono na region wschodni, powinna zostać zachowana; wzywa Komisję do wspierania krajów partnerskich w umacnianiu ich możliwości administracyjnych w celu pełnego wykorzystania możliwości uzyskania finansowania w ramach ENI;
18. zauważa potrzebę bardziej zrównoważonej dystrybucji funduszy między krajami partnerskimi, a jednocześnie uznaje potrzebę przedkładania przez partnerów ze Wschodu lepszych wniosków w sprawie projektów; uważa, że kluczowe znaczenie ma zachęcanie i wspieranie przez Komisję i rządy partnerskie większej liczby lokalnych podmiotów w odniesieniu do wnioskowania o wsparcie ich projektów z ENI i otrzymywanie tego wsparcia;
19. podkreśla znaczenie zasady odpowiedzialności i wzajemnej rozliczalności w programowaniu i wdrażaniu krajowych programów w ramach ENI; uważa, że sukces jest częściowo powiązany z uzgodnionymi i wzajemnie wiążącymi zobowiązaniami między UE a krajami partnerskimi;
20. zaleca, aby w odróżnieniu od okresu 2007–2013 dokonano większych starań, aby pomóc krajom partnerskim w rzeczywistym wdrożeniu nowo uchwalonego prawa i w konsolidacji reform potrzebnych w celu umocnienia demokracji i praworządności zgodnie z prawem i normami UE; przypomina o konieczności stworzenia wiarygodnego rejestru takiego wdrażania, zanim wsparcie UE zostanie zintensyfikowane;
21. wzywa Komisję i kraje partnerskie do ustanowienia ograniczonej liczby priorytetów w krajowych planach działania i programach regionalnych dla wielu krajów na lata 2014–2015 w celu zmaksymalizowania ich efektów i osiągnięcia konkretnych i mierzalnych rezultatów;
22. wzywa Komisję do przygotowania kompleksowej strategii dotyczącej stosunków z Białorusią ukierunkowanej na pogłębienie wzajemnego zrozumienia oraz sprzyjanie modernizacji i demokratyzacji tego kraju; uważa, że taka strategia powinna obejmować obszary priorytetowe, które należy zreformować na Białorusi, w celu poprawy stosunków i efektywnej współpracy w ramach EPS oraz powinna opierać się na zasadzie „więcej za więcej”;
23. pozytywnie ocenia przepisy, które mają zastosowanie do wdrażania ENI i w których bazuje się na zachętach i indywidualnym podejściu; uważa, że przy ich tworzeniu należycie zainspirowano się zasadą „więcej za więcej”, która do tej pory była stosowana w praktyce w ograniczonym zakresie; podkreśla, że z zasadą „więcej za więcej” łączy się również zasada „mniej za mniej”, którą trzeba należycie stosować, jeżeli dany kraj nie jest skłonny przeprowadzić niezbędnych reform; jest jednak zdania, że należy zachować perspektywę regionalną, w szczególności poprzez pogłębienie wielostronnych kontaktów, a także projekty i platformy współpracy zagranicznej; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje to, że 10 % budżetu ENI ma za pośrednictwem ramowych programów dla wielu krajów zostać przeznaczonych dla tych krajów partnerskich, które wykazują się postęпами w tworzeniu i konsolidacji głębokiej i zrównoważonej demokracji i we wdrażaniu uzgodnionych reform, które przyczyniają się do tego celu;
24. zauważa z zadowoleniem, że środki finansowe z ENI na plany działania poszczególnych krajów będą podlegać zróżnicowaniu do poziomu maksymalnie 20 %, co również daje możliwość większego różnicowania we wdrażaniu ENI;
25. zaleca, aby staraniom krajów partnerskich w zakresie zbliżenia do prawodawstwa i norm UE towarzyszyło proporcjonalne wsparcie techniczne ze strony UE w celu zapewnienia bezproblemowej i stopniowej absorpcji wszystkich istotnych części dorobku UE i przyniesienia konkretnych i widocznych korzyści dla gospodarek i ludzi;

26. podkreśla również konieczność ukierunkowywania pomocy UE na niwelowanie regionalnych dysproporcji gospodarczych i społecznych w krajach partnerskich, ponieważ projekty zbyt często koncentrują się na jednym regionie lub stolicy, podczas gdy ludzie w bardziej oddalonych miejscach nie czerpią korzyści z takich projektów i w znacznej mierze nie wiedzą, jakie zalety ma proces integracji z UE;
 27. wzywa UE i jej państwa członkowskie do spójnego i efektywnego wdrożenia polityk dotyczących współpracy z krajami partnerskimi i ich wspierania oraz do koordynowania tego procesu z innymi międzynarodowymi i krajowymi darczyńcami; zdecydowanie zachęca je do wspólnego programowania działań i projektów w krajach partnerskich; wzywa do większej koordynacji i ulepszonych synergii między projektami finansowanymi z ENI a innymi instrumentami finansowanymi z UE i programami UE otwartymi na uczestnictwo krajów Partnerstwa Wschodniego, a jednocześnie podkreśla, że już wykorzystywane formaty, takie jak konferencje darczyńców/inwestorów, grupy robocze, komunikacja między delegacjami UE a ambasadami państw członkowskich na miejscu itp., nie powinny zapominać o uzgodnionych celach polityki;
 28. podkreśla znaczącą rolę, jaką społeczeństwo obywatelskie odgrywa w przyczynianiu się do dialogu politycznego i procesów dotyczących reform demokratycznych w krajach partnerskich; zaleca, aby polityczne zaangażowanie UE na rzecz społeczeństwa obywatelskiego w krajach partnerskich było odzwierciedlone w programowaniu ENI;
 29. wzywa parlamenty krajów Partnerstwa Wschodniego do przyczynienia się do dyskusji i zwiększenia świadomości opinii publicznej na temat zachodzących procesów i głównych osiągnięć w ramach nowego Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa na lata 2014–2020 w odniesieniu do zwiększenia widoczności programów UE w ich krajach;
 30. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, komisarzowi do spraw europejskiej polityki sąsiedztwa i negocjacji w sprawie rozszerzenia, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządów i parlamentom państw członkowskich i krajów partnerskich w Europie Wschodniej.
-